
Shivastuti Shloka Sannayanam from Ribhugita

——
ऋभुगीतान्तर्गते शिवस्तुतिश्लोकसंनयनम्

——

Document Information

Text title : Shivastutishlokasannayanam 2 Collection of shivastutishloka-s

File name : shivastutishlokasaMnayanam2.itx

Category : shiva, shivarahasya, stuti

Location : doc_shiva

Proofread by : Ruma Dewan

Description/comments : shrIshivarahasyam | shaNkarAkhyah ShaShThAMshaH | various

Latest update : September 15, 2023

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

September 15, 2023

sanskritdocuments.org

ऋभुगीतान्तर्गते शिवस्तुतिश्लोकसंनयनम्

(शिवरुद्रस्ये षष्ठंशे)

पिण्डाण्डसम्भवजगद्गतम्भण्डनोद्यद्वेताण्डशुण्डनिभपीवरभाण्डण्ड ।
अम्भोरुम्भुण्डकलिताण्डजवाडभाण्डा कोण्डण्डभूधरधरं भजताम्भण्डम् ॥ ७.५१ ॥

विश्वात्मन्यद्वितीये भगवति गिरिजानायके काशरूपे
नीरूपे विश्वरूपे गतदुस्सितधियः प्राप्नुवन्त्यात्मभावम् ।
अन्ये भेदधियः श्रुतिप्रकथितैर्वाण्डामोत्यश्रमैः
तान्ताः शान्तिविवर्जिता विषयिणो दुःखं भजन्त्यन्वडम् ॥ ७.५२ ॥

--
वेदान्तैरपि यन्द्रशेभरपदाम्भोजानुरागादरा-
दारोदारकुमारदारनिकरैः प्राणैर्वनैरुज्जितः ।
त्यागाधो मनसा सकृत्स्विवपदध्यानेन यत्प्राप्यते
तत्रैवाप्यति शब्दतर्कनिवृत्तैः शान्तं मनस्तद्व्यभवत् ॥ ८.८४ ॥

--
नित्यानन्दमयः स अथ परमानन्दोद्यः शाश्वतो
यस्मान्प्रान्यदतोऽन्यदार्तमभिलं तज्जं जगत्सर्वदः ।
यो वाया मनसा तथेन्द्रियगणैर्द्वैलोडपि वेधो न ये-
दच्छेधो भववैधे षश एति या सा धीः परं मुक्तये ॥ ८.८४ ॥

--
यस्मिन्सञ्च विद्येति विश्वमभिलं धोतन्ति सूर्येन्दवो
विद्युद्भक्तिमरुद्गणाः सवरुणा भीता भजन्तीश्वरम् ।
भूतञ्चापि भवत्यदृश्यमभिलं शम्भोः सुभांशं जग-
ज्जगतं यापि जनिष्यति प्रतिभवं देवासुरैर्निर्यपि (देवासुरैरीशितं) ।
तत्रेडास्ति न किञ्चिदत्र भगवदध्यानात्त्र किञ्चित्प्रियम् ॥ १०.५५ ॥

यः प्राणापानभेदैर्मननधिया धारणापञ्चकाद्यैः

मध्ये विश्वजनस्य सन्नपि शिवो नो दृश्यते सूक्ष्मया ।
 बुद्ध्यादध्यातयापि श्रुतिवचनशतैर्देशिकोक्त्यैकसूक्त्या
 योर्गैर्भक्तिसमन्वितैः शिवतरो दृश्यो न यान्यत्तथा ॥ १०.५६ ॥

--

ये वेदवाद्यविधिक्षिप्तमेदबुद्ध्या पुण्याभिसन्धितधिया परिकर्षयन्तः ।
 देहं स्वकीयमतिदुःखपरं पराभिस्तेषां सुभाय न तु जातु तवेश पादात् ॥ ११.६५ ॥

ऋः सन्तरेत भवसागरमेतद्दुद्यत्तरङ्गसदृशं जनिमृत्युद्वयम् ।
 शशाङ्गनाविधिसुबोधितमेदलीनज्ञानोदुपेन प्रतरेद्भवभावयुक्तः ॥ ११.६६ ॥

--

अनाथ नाथ ते पदं भजाम्युभासनाथ स-
 न्निशीथनाथ मौलिसंस्कृतल्लाटसङ्गज-
 स्फुलिङ्गाद्यमन्मथं प्रमथनाथ पाळि माम् ॥ १२.६९ ॥

विभूतिभूषणात्र ते त्रिनेत्रमित्रतामियात्मनः-
 सरोरुहं क्षाणं तथेक्षणेन मे सदा ।
 प्रबन्धसंसृतिभ्रमद्वन्द्वमज्जनौघसन्ततौ
 न वेद वेदमौलिरथ्यपास्तदुःखसन्ततिम् ॥ १२.६२ ॥

--

स्वतन्त्रशक्तिर्भगवानुमाधवो विचित्रकायात्मकजगत्तस्य ।
 सुकारणं कार्यपरम्पराभिः स एव मायाविततोऽव्ययात्मा ॥ १३.६९ ॥

--

पूर्णा सत्यं भूषणं भज नियतदृष्टा योऽन्तरायैर्विहीनः
 सो नित्यो निर्विकल्पो भवति भुवि सदा ब्रह्मभूतो ऋतात्मा (यतात्मा) ।
 विच्छिन्नग्रन्थिरीशे शिवविमलपदे विद्यते भासतेऽन्तः
 आशामोऽन्तर्भवति नियतं विश्वभूतो मृतश्च ॥ १४.६० ॥

--

भुवनगगनमध्यध्यानयोगाङ्गसङ्गे
 यमनियमविशेषैर्भस्मरागाङ्गसङ्गैः ।
 सुभुभुभरिताशाः कोशपाशाद्विहीना
 हृदि मुदितपराशाः शास्त्रभावाः शम्भुव्यय ॥ १७.४६ ॥

--

वननगभुवनं यच्छङ्कुरान्प्रान्यदस्ति

जगद्विदमसुराद्यं देवदेवः स अवेव ।

तनुमनगमनाद्यैः कोशकाशावकाशे

स भलु परशिवात्मा दृश्यते सूक्ष्मभुद्ध्या ॥ १८.५६ ॥

यक्षुःश्रोत्रमनोऽसवश्च लृष्टि भादुद्भासितध्यान्तरा-

त्तस्मिन्नेव विलीयते गतिपरं यद्भासना वासिनी ।

चित्तं येतयते लृष्टिन्द्रियगणं वायां मनोदूरगं

तं ब्रह्मामृतमेतदेव गिरिजाकान्तात्मना संज्ञितम् ॥ १८.५७ ॥

--

शान्तिदान्तिपरमा भवतान्ताः स्वान्तभान्तमनिशं शशिकान्तम् ।

अन्तकान्तकमखो कलयन्तो वेदमौलिवयनैः किल शान्ताः ॥ २०.५८ ॥

--

माया सा त्रिगुणा गणाधिपगुरोरेणाङ्कयूडामणैः

पादाभ्भोजसमर्थनेन विलयं यात्येव नास्त्यन्यथा ।

विद्या लृधतमा सुविद्युष्टिव सा भात्येव लृत्पङ्कजे

यस्थानल्पतपोभिरुग्रकरणादृक्तस्य मुक्तिः स्थिरा ॥ २१.५५ ॥

--

तं वेदादिवयोभिरुडितमलायागैश्च भोगैर्द्रते-

र्दानैश्चानशनैर्यमाद्विनियमैस्तं विद्विषन्ते द्विजाः ।

तस्थान-ङ्गरिपोरतीव सुमलालृधं छि लि-ङ्गार्थनं

तेनैवाशु विनाश्य मोहमभिलं ज्ञानं ददातीश्वरः ॥ २२.५८ ॥

--

सोमापीऽपदाम्भुजार्थनङ्कलैर्भुक्त्यै भवान्मानसं

नान्यद्योगपथा श्रुतिश्रवणतः किं कर्मभिर्भूयते ।

युक्त्या शिक्षितमानसानुभवतोऽप्यशमाध्यसङ्गो वयां

किं ग्राह्यं भवतीन्द्रियार्थरहितानन्दैकसान्द्रः शिवः ॥ २३.५६ ॥

--

भक्त्या पद्मदलाक्षपूजितपदध्यानानुवृत्त्या मनः

स्वान्तान्तपथप्रयारविधुरं भुक्त्यै भवेन्मानसम् ।

सङ्कल्पोज्जितमेतदल्पसुमलाशीलो दयाम्भोनिधौ
कश्चित्स्याच्छिवभक्तधुर्यसुमलाशान्तः शिवप्रेमतः ॥ २४.५३ ॥

--
आर्तं यच्छिवपादतोऽन्यदितरे तज्जादृशब्दात्मकं
येतोवृत्तिपरं पराप्रमुदितं षड्भावसिद्धं जगत् ।
भूताक्षादिमनोवयोभिरनघे सान्द्रे मलेशे घने
सिन्धौ सैन्धवभाण्डवज्जगद्विदं लीयेत वृत्त्युज्जितम् ॥ २५.५२ ॥

--
अेकत्वं न भडुत्वमप्याणुमडत्कार्यं न वै काराणं
विश्वं विश्वपतित्वमप्यरसकं नो गन्धरूपं सदा ।
भद्रं मुक्तामनुत्तमोत्तममलानन्दैकमोदं सदा
भूमानन्दसदाशिवं जनिजरारोगाद्यसङ्गं मलः ॥ २६.५३ ॥

--
शाभादिभिश्च श्रुतयोऽन्यन्तास्त्वामेकमेव भगवन्भडुधा वदन्ति ।
विष्वक्पन्द्रधातृरविसून्वनवानिलादि भूतात्मनाथ गणनाथललाम शम्भो ॥ २८.२७ ॥

--
अङ्गावभङ्गाभिरुपासनाभिर्वदन्ति वेदाः किल त्वामसङ्गम् ।
समस्तलृळीशविशेषसङ्गं भूमानमात्मानमभाण्डरूपम् ॥ २९.७० ॥

--
सन्देहसन्देहकरोऽर्थकार्वकैः करदिसन्देहजगद्विकारिभिः ।
यो वीतमोहं न करोति दृष्टुं विद्वेहमुक्तिं शिवदृक्प्रभावतः ॥ ३०.५६ ॥

--
भवोद्भवमुभोद्भवं भवडराद्यलृथं भुवि
प्रकृष्टरसभावतः प्रथितभोधुभुक्तं भव ।
भजन्ति भसिताङ्गका भरितमोदभारादरा
भुजङ्गवरभूषणं भुवनमध्यवृन्दावनम् ॥ ३१.५९ ॥

--
क्यमेदभावदर्शनं न यैव शोकमोहलृ-
त्प्रपश्यतां श्रुते शिभाविशेषमैक्यभावनात् ।
यतो भवेज्जगाद तं मलेश येन श्रुवितं

यदन्तराऽविशत्सदा यथोर्णामतन्तुवत् ॥ ३२.५२ ॥

--

यस्त्वन्तकान्तकमडेश्वरपादपद्म-

लोलम्भसप्रभलृष्टा परिशीलकश्च ।

वृन्दारवृन्दविनतामलदिव्यपादो

भावो भवोद्भवकृपावशातो भवेद्य ॥ ३३.५१ ॥

--

मनोवयोविदूरगं त्वरुपगन्धवर्जितं

लृष्टर्भकोकसन्ततं विजानतां मुद्रे सदा ।

सदाप्रकाशदृश्वलप्रभाविकाससद्युति

प्रकाशदं मडेश्वर त्वदीयपादपङ्कजम् ॥ ३४.३४ ॥

--

विरिञ्चिवञ्चनाततप्रपञ्चपञ्चभाषाभि-

त्सुकाञ्चनाद्रिधारिणं कुलुञ्चनां पतिं भजे ।

अकिञ्चनेऽपि सिञ्चके जलेन लिङ्गमस्तके

विमुञ्चति क्षाणादधं न किञ्चिदत्र शिष्यते ॥ ३५.३६ ॥

--

सव्यासव्यतयाधवज्ञादृष्टया गोपोदडार्यः स्त्रियः

पश्यन्त्यम्बुजमित्रमाऽलगतं शम्भुं डिऱण्यात्मकम् ।

सर्वत्र प्रसृतैः करैर्जगद्विदं पुष्याति मुषणन्धनैः

धृष्टं यौषधिजालमम्बुनिकरैर्विश्रोत्यधूतं डरः ॥ ३७.५७ ॥

--

लोकालोकजगत्स्थितिप्रविलयप्रोद्भावसत्तात्मिका भीतिः

शङ्करनामरुपमस्कृष्टव्याकुर्वते केवलम् ।

सत्यासत्यनिरडुशश्रुतिवयोवीचीभिरामृश्यते

यस्त्वेतत्सद्वितीव तत्त्ववयनैर्मांसास्थतेऽयं शिवः ॥ ३८.५३ ॥

--

असङ्कलितकापिलैर्मधुडराक्षिपूज्याम्बुज-

प्रभाङ्घ्रिजनिमोत्तमो परिषियेधद्विन्दुप्रभम् ।

तं डिऱ्डीरनिभोत्तमोत्तम मडाप्पाऽडाज्यदग्ना परं

क्षीराद्वैरभिषिच्य मुक्तिपरमानन्दं लभे शाम्भवम् ॥ ४०.३० ॥

--

किं यदुत्पन्नानुकरमादुलदृष्टितानि काष्ठाभुषेषु गलितानि नमस्ततीति ।

यादृक्य तादृगथ शङ्करलिङ्गसङ्गमङ्गीनि

पापकलशैलकुलानि सद्यः ।

श्रीमृत्युञ्जय रञ्जय त्रिभुवनाध्यक्ष प्रभो पाहि नः ॥ ४१.४६ ॥

--

यत्पादाभ्युज्ज्वलया उरिरभूदर्थो यदुद्व्यर्चना-

दर्थ्याऽभूत् कमला विधिप्रभृतयो ह्यर्थ्या यदाज्ञावशात् ।

तं कालान्तकमन्तकान्तकमुमाकान्तं मुहुः सन्ततं

सन्तः स्वान्तसरोजराजयराणाम्भोजं भजन्त्यादरात् ॥ ४२.१८ ॥

किं वा धर्मशतायुतार्जितमडासौभ्यैकसीमायुतं

नाकं पातमडोगदुःभनिकरं देवेषु तुष्टिप्रदम् ।

तस्माच्छङ्करलिङ्गपूजनमुमाकान्तप्रियं मुक्तिदं

भूमानन्दघनैकमुक्तिपरमानन्दैकमोदं मडः ॥ ४२.२० ॥

ये शाम्भवाः शिवरताः शिवनाममात्र-

शब्दाक्षरज्ञादृष्टया भसितत्रिपुण्ड्राः ।

यां प्राप्नुवन्ति गतिमीशपदाभ्युज्जोद्यद्-

ध्यानानुरक्तदृष्टया न हि योगसाङ्ग्यैः ॥ ४२.२१ ॥

--

अगाध(भोध)वेदवाक्यतो न याधिभेषजं

भवेदुमाधवाङ्घ्रिपङ्कजस्मृतिः प्रभोधमोक्षदा ।

प्रबुद्ध्यभेदवासनानिरुद्धदृष्टमोभिदे

मडारुजाधवैद्यमीश्वरं दृष्टम्भुजे भजे ॥ ४३.४० ॥

द्यतत्प्रदग्धकामदेह दृग्धसन्निभं प्रमुग्धसामि ।

सोमधारिणं श्रुतीज्यगद्यसंस्तुतं त्वभेद्यमेकशङ्करम् ॥ ४३.४१ ॥

वरः कङ्कः काको भवदुभयजतेषु नियतं

मडाशङ्कतद्वैर्विधिविहितशान्तेन मनसा ।

यदि स्वैरं ध्यायन्नगपतिसुतानायकपदं

स अेवायं धुर्यो भवति मुनिजतेषु नियतम् ॥ ४३.४२ ॥

कः कालान्तकपादपद्मभ्रजनादन्यद्गृहा कष्टदां
धर्माभासपरम्परां प्रथयते मूर्धो षरीं तीरगीम् ।
कर्तुं यत्नशतैरशक्यकरौर्विन्देत दुःखादिकं (दुःखाधिकं)
तद्द्रव्याम्भपदाम्भुजार्थनरतिं त्यक्त्वा वृथा दुःखाभाक् ॥ ४३.४३ ॥

--

यः कोऽपि प्रसभं प्रदोषसमये भिल्वीदलालङ्कृतं
लिङ्गं तुङ्गमपारपुण्यविभवैः पश्येदथार्थेत्त वा ।
प्राप्तं राज्यमवाप्य कामदृष्टयस्तुष्येदकामो यदि
मुक्तिद्वारमपावृतं स तु लभेऽम्भोः कटाक्षाङ्गुरैः ॥ ४८.२९ ॥

अचलातुलराजकन्यकाकुयलीलामलबाहुजालमीशम् ।
भ्रजतामनलाक्षिपादपद्मं भवलीलं न भवेत् चित्तबालम् ॥ ४८.३० ॥

--

॥ एति ऋगुगीतान्तर्गते शिवस्तुतिश्लोकसंनयनं सम्पूर्णात् ॥

- ॥ श्रीशिवरहस्यम् । शङ्कराख्यः षष्ठांशः । संनयनम् । ॥

- .. shrIshivarahasyam . shankarAkhyah ShaShThAMshaH . various . ..

Selected Shiva Stuti Shlokas collated from various Adhyaya-s of SR Amsa06

Notes :

Shiva Rahasyam Amsa-06 consists of the
50 Adhyaya-s that comprise the Ribhu Gita.
The shlokas composed or spoken by Ribhu,
Skanda, Suta et al for eulogizing Shiva;
that eventuate sporadically in various
Adhyaya-s of Shiva Rahasyam Amsa-06,
are collated on this page.

Proofread by Ruma Dewan

——
Shivastuti Shloka Sannayanam from Ribhugita
pdf was typeset on September 15, 2023

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

